

LIBERXINA AL MNAC

Pim-pam-Pop (Equipo Crónica)

Les revoltes socials i culturals que van sacsejar els fonaments d'Europa i dels Estats Units a finals dels anys 60 del segle passat van marcar tota una generació d'artistes a Catalunya. Són autors amb obres extremadament diverses però que comparteixen l'afany d'experimentació, la reivindicació de la imaginació i l'anhel de llibertat de l'individu.

És el moment de l'emergència del **Pop Art** i la **Nova Figuració**, que superava els posicionaments existencialistes de postguerra per assajar altres formes de resistència on l'homologació amb els models culturals internacionals és fonamental. Pot ser contradictori i efímer, però l'art d'aquests anys mostra la connexió amb la modernitat internacional lligada als nous paradigmes de llibertat i revolució.

Liberxina, on s'exposen més d'un centenar d'obres, revisa i posa en relació per primer cop una quarantena d'artistes que van abordar temes totalment rupturistes, com el pacifisme, la revolució sexual, la crítica al capitalisme, l'exploració sense límits de la creativitat individual, als quals s'afegeix la resistència al context específic del franquisme.

Francesc Artigau o **Robert Llimós**, o els valencians d'**Equipo Crónica**, utilitzen la figuració amb clara intenció política i crítica amb la societat de consum i amb el poder. D'altres s'apropen a les visions de la psicodèlia, com ara **Antoni Porta (Zush/Evru)**, o, com **Antoni Llena**, o exploren l'art pobre en un camí de renúncia radical. L'anomenat "**Grup del Maduixer**" realitza experiments fonamentals, com la primera obra de videoart de l'Estat, *Primera mort* (1969). A París, **Antoni Miralda**, **Jaume Xifra**, **Benet Rossell** o **Joan Rabascall** exploren el llenguatge de la performance i preparen formes de conceptualització on els rituals i els símbols es fan servir de manera desmitificadora i crítica. Una nova generació d'artistes que tenen referents i aspiracions molt diferents a les de la immediata postguerra (la de Dau al Set i l'informalisme) i que assumeix els nous problemes socials i estètics.